

[Arbejdsministeren.]

måske på den måde, at der sker en generel overbygning på folkepensionen, som med den nye lovgivning herom bliver fælles og ens for alle fra 1. april 1970, når bortses fra de særlige pensionstillæg.

Regeringen finder det rigtigt på baggrund af de udtalelser, der fremkom under behandlingen af loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension med hensyn til tjenestemændenes stilling, at tjenestemændenes nu tilkendegivne ønske om optagelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension efterkommes.

Til forslaget enkelte bestemmelser skal jeg blot til § 2 bemærke, at det er nødvendigt at give tjenestemændenes optagelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension virkning tilbage til den 1. april 1964 for, som det tidligere er stillet i udsigt, at stille dem på samme måde som ordningens hidtidige medlemskreds.

Den bemyndigelse, det foreslås at give arbejdsministeren, tilsigter at gøre det muligt efter forhandling dels med bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension, dels med vedkommende fagminister — det vil i første række sige finansministeren — at fastsætte hensigtsmæssige regler for tjenestemændenes optagelse i ordningen med tilbagevirkende kraft. Det skulle være muligt at fastsætte sådanne regler, at større administrativt besvær undgås.

Om de nærmere enkeltheder i lovforslaget henviser jeg til lovforslagets bemærkninger. Jeg tilføjer, at også Københavns kommune nu har tilsluttet sig, at kommunernes tjenestemænd følger statstjenestemændene i det omhandlede spørgsmål.

I tilknytning til det hermed fremsatte lovforslag vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger til et spørgsmål vedrørende loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som tidligere har været genstand for særlig omtale i det høje ting.

Jeg tænker herved på spørgsmålet om overbetaling, således som det blev fremdraget af det ærede medlem hr. Henry Christensen i det af ham den 17. juni 1964 stillede spørgsmål. Det ærede medlem spurgte, hvilke foranstaltninger jeg ville træffe for at hindre, at en række lønmodtagere kommer til at betale bidrag til tillægspensionen to eller flere gange, uagtet at de kun har ret til at få én pension udbetalt.

Spørgsmålet er senere blevet fremdraget fra anden side i det høje ting.

I mit svar sidste sommer til det ærede medlem hr. Henry Christensen henviste jeg til, at reglerne for Arbejdsmarkedets Tillægspension i første række har måttet udformes med sigte på det almindelige arbejdsmarked, d. v. s. det overvejende antal ugelønnede og månedslønnede.

Jeg bemærkede dengang, at det — således som det i øvrigt allerede var nævnt i tillægspensionsudvalgets betænkning — selv inden for dette område i enkelte tilfælde ville kunne forekomme, at en person i en kortere periode betaler mere end fuldt bidrag pr. uge eller måned, men at dette overskud ville kunne komme ham til gode, såfremt han senere kommer ind i længere sygdoms- eller arbejdsløshedsperioder.

For så vidt angår provisionslønnede, hvis arbejdstid ikke kendes, og hvis bidrag derfor fastsættes på basis af deres indtjening, der omregnes til timer, fremhævede jeg dengang, at der sikkert kun var tale om en begrænset kreds af personer. Jeg nævnte videre, at hvis omregningsreglen i enkelte tilfælde, hvor de pågældende provisionslønnede samtidig er beskæftiget hos flere arbejdsgivere, skulle medføre en bidragsbetaling, der for den enkelte ikke står i rimeligt forhold til den pensionssikring, pågældende opnår, ville den direkte opgørelse af arbejdstiden — til et ugentligt eller månedligt antal timer, jfr. § 15, stk. 1 og 2 — som oftest kunne bringe balance i forholdet, idet der kun skal betales bidrag for arbejdsforhold, der hos den enkelte arbejdsgiver andrager mindst 15 timer pr. uge, respektive 130 timer pr. måned.

Som det imidlertid fremgik af mit svar dengang, måtte mine udtalelser bero på et rent skøn, idet Arbejdsmarkedets Tillægspension på dette tidspunkt endnu ikke havde modtaget nogen indbetalinger og derfor endnu ikke var i stand til at foretage nogen form for registrering. På den givne foranledning bad jeg Arbejdsmarkedets Tillægspension om at fremkomme med en redegørelse om spørgsmålet.

Denne redegørelse har jeg nu modtaget. Den bygger på den første indbetaling af bidrag, der vedrører perioden 1. april til 30. september 1964. Redegørelsen omfatter henved 840.000 lønmodtagere — ca. $\frac{2}{3}$ af